

РЕШЕНИЕ

№ 5833

гр. София, 19.12.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 18.11.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Любка Стоянова

Весела Андонова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Павлов, като разгледа дело номер **8064** по описа за **2011** година докладвано от съдия Весела Андонова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на С. Б. Ш. срещу решение от 17.05.2011г. постановено по НАХД № 2620/2011г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 19-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 98385 от 01.12.2010 г., издадено от директора на Столична дирекция на вътрешните работи, с което на основание чл. 315, ал. 1, т. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ), на С. Б. Ш. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 400,00 лв. за нарушение на чл. 315, ал. 1, пр. 2 от КЗ.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на процесуалните правила - отменително основание по чл.348, ал.3, т.2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Твърди, че извършеното от него нарушение е малозначително. В акта за установяване на административно нарушение (АУАН) е посочено, че последният му е съставен за нарушение на чл.315, ал.1, т.1 от Кодекса за застраховането (КЗ) – при извършване на проверката не е представил валиден договор за задължителна застраховка на гражданската отговорност. Касаторът твърди, че е имал сключен такъв договор, като смята, че към момента на извършване на нарушението за него е действал чл.187 от КЗ. В касационната жалба се сочи още, че в съставения АУАН цветът на

автомобила се сочи като бежов, а всъщност е сив, което според касатора е важно нарушение в съставния акт.

Ответникът по касационната жалба - Столична дирекция на вътрешните работи - не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита че следва да се остави в сила решението на СРС като правилно и законосъобразно.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

За да постанови решението си, районният съд е извършил проверка на издаденият АУАН и НП. Съдът е постановил решението си при изяснена фактическа обстановка, която обаче е неправилно възприета от състава на СРС. В случая от представените по делото АУАН и НП, се установява по категоричен начин, че е ангажирана административно наказателната отговорност на касатора за нарушение на чл. 315, ал.1, пр.2 от КЗ, което се изразява в управление от С. Б. Ш. на МПС без сключен и действащ договор за застраховка „Гражданска отговорност”. Въззивният съд е приел, че АНО на лицето е ангажирана за нарушение на чл. 259, ал.1, т.1 от КЗ. В конкретния случай по безспорен начин е установено, че жалбоподателят е управлявал МПС на 01.11.2010 г. без да има сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност". С липсата на сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност" при управлението на МПС, Ш. е осъществил състава на административното нарушение на чл. 315, ал. 1, пр.2 от КЗ, поради което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност и му е наложено наказание "глоба" в размер на 400,00 лв., който е минималният предвиден в чл. 315, ал. 1, т. 1 от КЗ.

При постановяване на решението си районният съд правилно е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН.

Неоснователно се явява изложеното в жалбата твърдение за необоснованост на решението на СРС, поради липса на мотиви. Фактът, че в АУАН неправилно е посочен цвета на автомобила не е от рода на съществените процесуални нарушения, които да опорочават в такава степен АУАН, че да доведат до отмяна на издаденото въз основа на него НП. Критерият, по който се разграничават съществените от несъществените нарушения, е преценката доколко това нарушение е довело до накърняване на правото на защита на наказаното лице, както и доколко е повлияло върху съдържанието на акта, т. е., ако не беше допуснато, дали би могло да се стигне и до други фактически и правни изводи на административно-наказващия орган, до друго негово решение по същество. В случая е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и вината му – чл.53, ал.2 от ЗАНН. Разпоредбата на чл.187 от КЗ, на която се позовава касатора, е неотнормативна към предмета на правния спор.

При съблюдаване на критериите - обществената опасност на нарушението, преценена

според вредните му последици за защитените от правната норма обществени отношения, системност на извършеното нарушение, отегчаващи вината обстоятелства, обстоятелствата при които е извършено, наличието на други наказания за подобни нарушения на нарушителя настоящия съдебен състав намира, че преценени в съвкупност, те не могат да определят конкретното нарушение както маловажен случай. Касае се за формално административно нарушение, съгласно изискванията на 315, ал.1, пр.2 от КЗ, свързано с управление на МПС без сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“. Настоящия съдебен състав намира, че фактическите обстоятелства, свързани с настоящия случай, не указват на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, особено като се има предвид интензитета на този вид административни нарушения, с оглед създаването на гаранция за защита, както и с цел постигане на превантивната и възпитателна цел на извършеното нарушение. В този смисъл настоящия съдебен състав не споделя мотивите на представената по делото съдебна практика по същия въпрос.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в жалбата касационни основания. Решението на районния е правилно като краен резултат и следва да бъде оставено в сила по изложените съображения.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София - град, VII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 17.05.2011г. постановено по НАХД № 2620/2011 на Софийски районен съд, НО, 19-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.